

„MINDEN TALÁLKOZÁSKOR BEMUTATKOZIK AZ EMBER” – BIHEKA A KÖNYVTÁRBAN

A Zalai Gyermekkönyvhetek rendezvénysorozat keretében tartott 2016.11.30-án Bischofné Hesinger Katalin író-olvasó találkozót a Deák Ferenc Megyei és Városi Könyvtárban. Az általános iskolásoknak nem hagyományos előadásban volt részük, hanem egy történet részesei válhattak az író segítségével drámafoglalkozás keretében, aki a Biheka meséje c. könyv szerzőjeként érkezett hozzájuk.

Először is bemutatkozott az előadó, és kérte, szótagolják el a nevét: BI-scof-né HE-sin-ger KA-ta-lin, így az élelmesebb gyerekek már be is kiáltották BI-HE-KA tündér nevét, ügyesen összerakva az író szótagolásának köszönhetően a szót. A gyerekek már hallottak a tünderről, mert felkészülten érkeztek a találkozóra, az iskolában olvasták közösen a művet, így az író kérdéseire sorban érkeztek a lelkes válaszok. Megtudtuk, hogy a boldogságvirág magjait nem a kertekben, hanem a szívekben, lelkekben kell elültetni, így amikor az kicsírázik, boldoggá válik az ember. Már jött is a kérdés: mi okoz boldogságot a gyermekeknek? Van, aki az öleléstől lesz boldog, van, akinek az okoz örömet, ha adhat valamit, de persze volt olyan is, aki kapni szeret. Egyik színjátszócsoporthoz kislánynak az okozott nagy boldogságot, amikor látta a harmadikaskok örömet előadásuk alatt, de a nagymama süti, és a legősibb adakozás, az étel adása is szóba került.

Majd elkezdődött a történet, aminek a gyerekek is részeseivé váltak drámajátékok segítségével. Jonatán, a bohóc a vízparton ült, becsukta a szemét, és azt játszotta, rájön-e, minek a hangját hallja, autókét, cipők kopogását, vagy éppen azt, amikor egy hajó elindul.

Az író kihívott egy gyermeket, kérte csukja be a szemét, a háta mögé állt, és kérte a vállalkozó kedvű lányt, próbálja kitalálni, milyen hangot hall a háta mögöl. Egy gumit csattogatott mögötte, a csattogásra rá is jött a diák, de hogy mivel, az már kifogott rajta. A következő vállalkozó mögött papírt vágott ollóval, majd sorra került a toll csettingetés, és a papír tépkedés, ezekre már hibátlanul rájöttek a gyermekek.

Spekula, a mindig agyaló, mindig gondolkodó gyerek odament Jonatánhoz, és óvatosan kérdegeti, merre is tart. Két másik gyermek tőlük messzebb, egy oszlop mögöl leskelődött, mikor ezt a bohóc észrevette, rájött, hogy a három gyerek, Spekula, Karola és Csellengő

összetartozik. Mint kiderült, együtt szöktek el az árvaházból. Azért együtt jöttek el, mert a barátok számukra a legfontosabbak, barátok nélkül nincsen semmi.

Barátokat hívott ki az osztályból az előadó, kérte, álljanak egymással szembe, mondják meg a nevüket, és tegyék hozzá, miért is tartják jó barátnak a másikat. Bíbor azért örül, hogy Emma a barátja, mert mindig őszinte hozzá, és mindig igazat mond. Sorba kijöttek a barátok, elmondták egymásnak miért is szeretik egymást, egy testvérpár el is pityeredett, és megölelték egymást meghatottságukban.

Jonatán elmegy a gyermekekkel az árvaházba, és magához veszi őket.

Való világban ilyen szituációban mit kell csinálni, ha egy idegen el szeretne vinni minket? A gyerekek pontosan tudták, hogy óvatosnak kell lenni, idegenekkel nem szabad menni sehová, nem kell bedőlni az ígéreteknek.

A történet további részében kiderül, hogy a kis család Jonatán összetákolta, szegényes kalyibájába költözik, ami nem túl jó a gyerekeknek, hogy Karolának még sohasem ünnepelték meg a születésnapját, hogyan segíti a kis családot Biheka azzal, hogy megmutatja Jonatánnak álmában, merre találják a tündérek kincsét. Csellengő nagyravágyása okoz galibát az újonnan alakult család életében, aminek a végén el is megy világgá.

„- Van olyan, aki ment már világgá?

- *Lilivel összevesztem, aztán a Hédivel is, hazamentem, ott anyukámmal vesztem össze, ezért a kutyusommal elindultam világgá. A Gébárti tóig jutottam, de elfelejtettem, hogy rajta van a póráz a kutyusomon, aki imádja a vizet, így a blöki belerántott magával a tóba. Így végül vizesen hazakullogtunk.*
- *Pici voltam, ovis, Zorával, a testvéremmel veszekedtünk valamin, fogtam a táskámat, lementem a lépcsőn, a játszótéren megálltam játszani, eközben anya megkérdezte Zorától, hogy hol van Lili? Mondta, hogy elment világgá. A játszótéren így még anya utolért, később még egyszer elszöktem, akkor a fagyisig jutottam.*

Kiderült, hogy köntösben nem jó világgá menni, egy kislány egy félresikerült hajmosásnak köszönhetően addig fenyegetőzött, hogy világgá megy, amíg ezt édesanyja megelégelte, és egy szál köntösben kitette lányát a lépcsőházba, hogy akkor hajrá, menjen. Persze ebből a szökésből sem lett semmi.

Az írónő is elmesélte világgá menésének történetét. Volt a házuk mögött egy kapu, amin kiskorukban tilos volt átmenniük, így amikor a testvérel valami miatt mérgesek lettek a szüleikre összepakoltak, és a tiltott úton indultak el. 20-30 méterre juthattak el a kerítéstől, amikor leültek falatozni, mert éhesen nem jó világgá menni, de mivel egy vöröshangyabolyra sikerült lecsücscsennie „Bihekának”, így összecsipkedett, fájó popóval tért sürgősen haza testvérel.

Még a regény többi része is szóba került, de az idő is eltelt, így búcsúzásul a gyermekek körbeálltak, és az írónő kérte, hogy anélkül hogy megszólalának, csupán gesztusokkal és mozdulatokkal búcsúzzanak el tőle. Volt itt képzeletbeli simogatás, puszidobálás, és persze integetés is, majd az egész csapat harsány üdvözlő közepette közrefogta egy nagy-nagy ölelésbe az írónőt. Ezzel a megható jelenettel zárult a könyvtár számára is talán a valaha látott legérzelemdúsabb találkozó.

Gyapay Vera